

Η ταυτότητα της Κυβέρνησης

, της σωσίας σας ω

Η κυβέρνηση που προέκυψε μετά την παραίτηση του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανδρέα Παπανδρέου από το αξίωμα του Προέδρου της Κυβέρνησης είναι κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ολόκληρου του ελληνικού λαού, είναι κυβέρνηση εξάντλησης της 4ετίας.

Κύριος στόχος της Κυβέρνησης αυτής είναι να ολοκληρώσει το Κυβερνητικό έργο που έχει δρομολογηθεί μέχρι σήμερα από τον Ανδρέα Παπανδρέου και να ανταποκριθεί στις αναμονές και ελπίδες της σημερινής κοινωνίας για ένα καλύτερο αύριο. Να αντιμετωπίσει τα μείζονα προβλήματα που μας απασχολούν, τις προκλήσεις που γεννούν οι εξελίξεις μέσα κι έξω από την Ελλάδα. Να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εκείνες που απαιτούνται για να περάσουμε όλοι μαζί στη Κοινωνία του 2000.

Με αξίες ελευθερίας, δημοκρατίας, δημιουργικότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης, και ηθικής. Με στόχους ρεαλιστικούς και συγκεκριμένους που καθένας τους θα δημιουργεί όλο και περισσότερο την πεποίθηση ότι χτίζεται μεθοδικά και συνετά το πέρασμα σε μια καινούργια εποχή. Με εργαλεία την εργατικότητα, την αξιοκρατία, την τόλμη και την αποφασιστικότητα, τη συνέπεια λόγων και έργων. Σ' ένα πολιτικό σύστημα που θα ξαναφέρει την πολιτική συζήτηση και πράξη στο επίκεντρο των σημαντικών για τον πολίτη.

Οι συμπολίτες μας

Στην κοινωνία μας σήμερα υπάρχει μια αίσθηση αδυναμίας παρά την πεποίθηση ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να ήταν καλύτερα.

Οι συμπολίτες μας ασφυκτιούν και ταλαιπωρούνται. Νοιώθουν να ζουν σε θεσμούς και μηχανισμούς για ξεπερασμένες κοινωνίες και αντιλήψεις.

Νοιώθουν να έχουν δυνατότητες που δεν μπορούν να αξιοποιήσουν, δικαιώματα που δεν μπορούν ν' ασκήσουν, μια δημοκρατία ελλειμματική.

Νοιώθουν ακόμη ότι η ζωή τους είναι υποβαθμισμένη. Διαπιστώνουν ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες και τα αγαθά στον πολίτη, στον καταναλωτή, στη νοικοκυρά δεν τους ικανοποιούν, δεν καλύπτουν τις ανάγκες τους. Νοιώθουν να ζουν σ' ένα περιβάλλον δουλειάς, κοινωνίας, ιδιωτικής ζωής που φθείρει αντί να αναζωογονεί.

Κάποιοι μισθωτοί αισθάνονται την ανασφάλεια της θέσης που απασχολούνται, άλλοι την στενότητα των εισοδημάτων τους και άλλοι την οδύνη της ανεργίας. Στην άλλη όχθη κάποιοι ζουν την επιχειρηματική αβεβαιότητα. Παντού διαπιστώνουμε την αδυναμία της οικονομίας, να συντηρήσει το κράτος παροχών, την αδυναμία της πολιτείας να βγει από τα αδιέξοδα του.

Οι συμπολίτες μας αισθάνονται αμέτοχοι κι αποκλεισμένοι από την κοινωνία. Άλλοτε νοιώθουν να θίγεται η αξιοπρέπειά τους κι άλλοτε να τραυματίζεται η αυτοπεποίθησή τους.

Όλοι προσβλέπουν με αγωνία και ελπίδες στην προοπτική ανάκαμψης της οικονομίας.

Συγχρόνως βλέπουν ένα κόσμο γύρω από την Ελλάδα να μετασχηματίζεται και να προχωρεί. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση να ξεπερνούν τα προβλήματα της ύφεσης, στα Βαλκάνια ν' ανασυγκροτούνται. Αντίθετα εμείς σημειωτόν στο περιθώριο των εξελίξεων αδυνατούμε να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες όλων αυτών των αλλαγών.

Η Κυβέρνηση στην διετία που πέρασε προχώρησε στην σωστή κατεύθυνση έστω και αν όλα τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας δεν είναι ακόμη ορατά. Οι πολιτικές που ακολούθησε συγκλίνουν και πρέπει να συγκλίνουν στην ολοκλήρωση των στρατηγικών μας στόχων.

Στο χάραμα της επόμενης χιλιετίας διαγράφονται νέες προκλήσεις και νέα προβλήματα. Πολλοί ακόμη είναι στραμμένοι στο χθες. Πρέπει να ξαναβρούμε την πυξίδα μας. Πρέπει να γίνουμε όλοι συμμετοχοί στην χάραξη της νέας πορείας, στον επαναπροσδιορισμό των στόχων. Πρέπει να στρατευθούμε όλοι για να κερδίσουμε το στοίχημα: Σε μια εξαετία να φτιάξουμε σταδιακά το νέο πρόσωπο της Ελλάδας, της κοινωνίας μας, της θέσης των συμπολιτών μας.

Η πολιτική της Ν.Δ. δεν μπορεί να κερδίσει αυτό το στοίχημα. Δεν μπορεί να δώσει πνοή στην κοινωνία, ισχύ στην Ελλάδα. Κοιτάζει πίσω, κοιτάζει τους λίγους, κοιτάζει μόνο τους ισχυρούς.

Οι εκλογές του '97 θα κερδηθούν αν με συνέπεια και επιμονή επιδιώξουμε τέσσερεις στρατηγικούς στόχους στον ορίζοντα μιας δετίας.

Οι 4 στρατηγικοί στόχοι μας.

1. Να μετασχηματίσουμε την λειτουργία του πολιτικού συστήματος, ώστε η νομή της εξουσίας και οι πελατειακές σχέσεις να πάψουν να επηρεάζουν τις εξελίξεις, την δημόσια ζωή, τη λειτουργία της κοινωνίας μας. Ν' αναδειχθούν οι πραγματικές λειτουργίες της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Ν' αναδειχτεί η αυτονομία του πολίτη. Να μεταφέρουμε από το κράτος εξουσίες σε αυτόνομους θεσμούς, ν' απελευθερώσουμε κοινωνικές δυνάμεις, να εκχωρήσουμε αυτονομία και κοινωνική ευθύνη. Να μετατρέψουμε την πολιτεία από συγκεντρωτική εξουσία σε οργανωτή ελευθερίας. Να γίνει ο πολίτης πραγματικός συμμετοχος και συνδιαμορφωτής της κοινωνίας. Να αναδειξουμε τον άνθρωπο της γνώσης και της ικανότητας. Διαρκής στόχος όλων των πολιτικών της Κυβέρνησης θα είναι να συμβάλλουν στην δημιουργία μιας ανοιχτής κοινωνίας μέσα από διάλογο συγκροτημένη πορεία και αίσθημα δικαίου για τον επιμερισμό του κόστους προσαρμογής.

Η ισχυρή κοινωνία είναι στόχος αλλά και μοχλός για να δώσουμε το νέο περιεχόμενο της αλλαγής που οραματιζόμαστε για το 2000.

2. Η στρεβλή ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους ως κράτος παροχών, η υστέρηση αναδιάρθρωσης και προσαρμογής του παραγωγικού ιστού και η λανθασμένη τροφοδότηση πόρων έφεραν το κοινωνικό κράτος σε αδιέξοδο. Συγχρόνως οι οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις που τρέχουν διαμορφώνουν ένα νέο περιβάλλον όπου αθροίζονται παλιά και νέα προβλήματα και απειλές. Η τρίτη ηλικία στο περιθώριο και η νέα γενιά σε αδυναμία να επικοινωνήσει με σημερινή πραγματικότητα.

Θα δρομολογήσουμε από πολλές αφετηρίες πολιτικές που θα κατατείνουν στην ανασυγκρότηση του νέου κοινωνικού κράτους (μέχρι το 2000). Επίκεντρο η δημιουργία ενός κοινωνικού ιστού ασφάλειας που θα αποτρέπει φαινόμενα εξαθλίωσης θα διασφαλίζει όρια διαβίωσης και περίθαλψης θα διαμορφώνει συνθήκες έγκαιρης προσαρμογής και αξιοποίησης ανθρώπινου δυναμικού.

Συγχρόνως θα προωθήσουμε πολιτικές που θα έχουν για στόχο να αυξήσουν τις δυνατότητες των συμπολιτών μας και της κοινωνίας να αντιμετωπίζουν πιο αποτελεσματικά και αυτοδύναμα τα προβλήματά τους. Πολιτικές που θα βελτιώνουν σταδιακά την ποιότητα ζωής, την καθημερινότητα. Πολιτικές για την εξοικονόμηση περισσότερων πόρων γι' αυτούς που πράγματι τους έχουν ανάγκη. Το νέο κοινωνικό κράτος θα επανοικοδομηθεί μέσα από μια επίμονη πορεία γιατί θα πρέπει ν' αντιπαλαίψουμε παγιωμένες νοοτροπίες παροχών, συντεχνιακές αντιλήψεις και τη σκληρή πραγματικότητα των περιορισμένων πόρων. Καλώ την κοινωνία, τους κοινωνικούς εταίρους, τις άλλες πολιτικές δυνάμεις να στηρίξουν αυτό το εγχείρημα. Μια κοινωνία δύο ή περισσότερων ταχυτήτων διαγράφεται ήδη. Πρέπει να αποτραπεί. Μια κοινωνία χωρίς συνοχή είναι μια ανίσχυρη κοινωνία, είναι μια Ελλάδα χωρίς πυγμή.

3. Ζούμε προ πολλού σ' ένα κόσμο που η οικονομία δεν γνωρίζει σύνορα. Η ελληνική οικονομία έχει άρρηκτα διασυνδεθεί με το διεθνές οικονομικό σύστημα. Η Ελλάδα μετέχει οργανικά και θεσμικά στα σημαντικότερα διεθνή συστήματα οικονομικής ολοκλήρωσης. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (WTO).

Η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας, η ευημερία, η ποιότητα ζωής, η οικοδόμηση του νέου κοινωνικού κράτους αλλά και θέματα εθνικά ή εξωτερικής πολιτικής εξαρτώνται άμεσα από την ένταξή μας στα διεθνή αυτά συστήματα από τον τρόπο που λειτουργούμε από τον ρόλο που θέλουμε να διαδραματίζουμε. Η στάση μας θα είναι πως θα αξιοποιήσουμε και θα εκμεταλλευτούμε τους κανόνες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και των οργανωμένων συστημάτων της και όχι πως θα περιχαρακωθούμε σε αμυντικές αντιλήψεις προστατευτισμού. Αλλιώς το παιχνίδι είναι χαμένο.

Κλειδί για την ανάπτυξη είναι και παραμένει η σταθεροποίηση των μακροοικονομικών εξελίξεων και η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Η κυβέρνηση πιστεύει ότι ο ρόλος του κράτους πρέπει να οριοθετηθεί σε λειτουργίες ρυθμιστικές και επιτήρησης της οικονομίας καθώς και σε δράσεις παρέμβασης και υποστήριξης της.

Το περιβάλλον μέσα στο οποίο δρουν οι επιχειρήσεις, οι κανόνες ανταγωνισμού, η λειτουργία της αγοράς, οι υποδομές, η μακροοικονομική σταθερότητα και η δημοσιονομική πολιτική ο εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων, ο ανθρώπινος παράγων και η γνώση θα είναι στο επίκεντρο των προσπαθειών της κυβέρνησης. Το ΚΠΣ αποτελεί τη σημαντικότερη οικονομική συμβολή για την αναδιάρθρωση προσαρμογή και ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονομίας. Στόχος του είναι η ανάπτυξή της και όχι απλώς η απορρόφησή του. Θα επιμείνουμε πεισματικά για να μην κατασπαταληθεί όπως συνέβη με το πρώτο ΚΠΣ από τη Ν.Δ.

4. Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια από περιφερειακή χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διολισθαίνει σε περιθωριακή παρουσία. Άλλοτε δέσμια ελληνοκεντρικών αντιλήψεων, άλλοτε ανασφαλής και έμφοβη για την θέση της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεθνή σκηνή, άλλοτε ανέτοιμη να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις στα Βαλκάνια, έχασε διαδοχικά δυνατότητες που είχε, ευκαιρίες που παρουσιάσθηκαν, προκλήσεις να γίνει συνδιαμορφωτής των εξελίξεων. Να

διαδραματίσει ρόλο στα Βαλκάνια να αποκομίσει τα οφέλη μιας δημιουργικής δυναμικής παρουσίας στην διεθνή σκηνή. Με εξαίρεση την Ελληνική Προεδρία και την διασφάλιση πόρων για το Β' ΚΠΣ όπου πρωτοστάτησε η Ισπανία, η σημερινή μας θέση είναι θέση μειωμένου κύρους.

Απουσίασε η εθνική στρατηγική που θα επαναπροσδιόριζε προτεραιότητες, μακροπρόθεσμους στόχους. Το νέο ρόλο της Ελλάδας σε μια διεθνοποιημένη κοινωνία ραγδαίων εξελίξεων, την οικονομική παράμετρο ως βραχίονα εξωτερικής πολιτικής, τα νέα δεδομένα όπως τα διευρωπαϊκά και διεθνή δίκτυα μεταφορών ενέργειας, τηλεπικοινωνιών και τη κοινωνία της πληροφορίας που αναδιατάσσουν γεωπολιτικές στρατηγικές, διανοίγουν νέες προοπτικές.

Αλλού επικράτησαν μικροπολιτικές σκοπιμότητες, λογικές του βραχυπρόθεσμου πολιτικού κόστους, διγλωσσίες. Χάθηκε έτσι η διαχωριστική γραμμή μεταξύ της πραγματικής απειλής και της πρόκλησης για μια Ελλάδα ισχυρή.

Η κυβέρνηση θα επιδιώξει να ξανακερδηθεί το χαμένο έδαφος. Να περάσει από την αμυντική στάση στις δημιουργικές πρωτοβουλίες.

Να ανασυντάξει όλα τα σύγχρονα μέσα ενίσχυσης της Ελλάδας στην Ευρώπη στα Βαλκάνια στη Ν.Α. Μεσόγειο στις σχέσεις της με τις ΗΠΑ στους διεθνείς οργανισμούς όπου μετέχει.

Να αντιμετωπίσει μεθοδικά τα εθνικά ζητήματα.

Την Διακυβερνητική Διάσκεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης του '96.

Το Κυπριακό.

Τον τουρκικό επεκτατισμό.

Το Σκοπιανό.

Να συσπειρωθεί γύρω από το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία υποστηρικτά μέτρα.

Να μην υποχωρήσει εκεί που πράγματι δεν υπάρχουν προοπτικές.

Να ξαναδώσουμε πνοή στην τραυματισμένη μας αυτοπεποίθηση.

Μια Ελλάδα ισχυρή είναι το ζητούμενο όλων μας.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟ

Βρισκόμαστε σε μια ιστορική καμπή της πολιτικής ιστορίας του τόπου μας. Κλείνει ο κύκλος της μεταπολίτευσης συγχρόνως με το άνοιγμα ενός νέου κόσμου αλλαγών προκλήσεων κινδύνων αλλά και ελπίδων μέσα κι έξω από την Ελλάδα. Το ερώτημα είναι εμείς τι κάνουμε.

Η κοινωνία δημιουργεί, παίρνει πρωτοβουλίες, δείχνει το δρόμο έχοντας επίγνωση και των δυσχερειών αλλά και των προκλήσεων. Καλούμαστε να επιλέξουμε αναμεσα στο χθες και σε μια επίπονη προσπάθεια που θα μας οδηγήσει με σιγουριά στο 2000 σε μια κοινωνία ισχυρή σε μια ισχυρή Ελλάδα.

Η κοινωνία πιέζει, ο Ελληνικός λαός αδημονεί. Είναι ώρα ευθύνης απέναντι στην Ελλάδα, απέναντι στην ιστορία μας , απέναντι στη γενιά που έρχεται.

Καλώ όλες τις πολιτικές δυνάμεις να γυρίσουμε μαζί τη σελίδα της ιστορίας.

Καλώ τον ελληνικό λαό και την ελληνική κοινωνία να προχωρήσουμε ενωμένοι την πορεία στην νέα εποχή.